

UNITÁRIUS ÉLET

IV. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM.

1950. MÁRCIUS 15.

„A hit csak szemlélet, a szeretet tevés. A hit csak Istent illeti, a szeretet Istent és embertársainkat. A szeretet megeleveníti a hitet. Fel-ségesebb szeretni, mint hinni. A szeretet mindent elvisel, megkönnyít, még a szegénységet s a halált is. A hit elkezd a jót, a szeretet elvégzi. A hit a tökéletesség kezdete, a szeretet a legmagasabb foka. Jézus is szeretetből szenvedett halált értünk. Jézus új parancsolatként adta ki Istenországa fiainak a szeretetet. A szeretet a valódi szabadság, mihez a szolgaság félelme nem járul. Szeretet a világ éltető lelke, a jök legfőbb kincse. Szeretet nélkül nincs boldogság a földön, az embernek legfőbb dolga: Isten és embertársait szeretni.“ — Dávid Ferenc, De regno Christi — Krisztus országáról 1569.

Brassai Sámuel esztendeje

Március szellője nemcsak külső, természeti világunkat serkenti megújulásra. Lelkünkben emlékeket idéz föl, nagy idők emlékeit, amikor nagy magyar emberek álltak a szabadság eszméinek szolgálatába s nemcsak igéknek, szavaknak magvetésével, de hősi áldozatokkal küzdöttek a szebb jövőért.

Az utolsó két esztendőben száz éves fordulóját ünnepeztük a nagy időknek, a szabadság föllángolásának és a dicsó harcok lezajlásának. Lelkünk megnyugvására szolgálhat, hogy a nagy idők ama nagy embereiről, akik a mi szűkebb unitárius körünkben emelkedtek ki, méltóképpen igyekeztünk megemlékezni. Megemlegettük az eszmék magvetőit is és azokat is, akik a közélet porondján vagy a harcmezőkön buzgólkodtak a magyar szabadság megvalósításáért.

Az idei március százéves elődje gyászos emléket hagyott ránk örökségül. Ránk hagyta a megbukott szabadságharc megtorlásának gyászát és a rákövetkező önkényuralomnak üldözésekben, várbörtönök kínzásaiban, kivégzésekben tobzódó emlékeit.

Fordítsuk tekintetünket vigasztalóbb kép felé. Mert ez a mi ötvenes évünk is kínál lehetőséget arra, hogy örvendező megemlékezéssel forduljunk multunkhoz. Ezelőtt 150 évvel, 1800 júniusában született egyik legnagyobb hírre, történelmi jelentőségre emelkedett hittestvérünk: **Brassai Sámuel**.

Úgy látszik, a tudományos világ is lerója hálás kegyeletét a mindentudó Brassai Sámuel iránt. Nekünk tovább kell mennünk: Brassai Sámuel szellemi hagyatékából, hithűségéből, áldozatkész példaadásából erőt kell merítenünk életünk kérdéseinek hordozására.

Brassai is kiváló szereplője, lelkesítő méltatója, majd fegyveres katonája volt a szabadság eszméinek. Az utóbbi két évben, a százéves évforduló emlékünnepeinek sorozatában, az ő méltatását ifjúságunk tette magáévá és végezte el lelkes buzgalommal.

Ne elégedjünk meg ennyivel! A százötven éves évfordulón forduljon egész egyházunk figyelme Brassai alakja felé, előadásokban, méltatásokban, emlékünnepeken vonjuk le vallásunkat is oly közről érdeklő tanításainak és emberi példájának tanulságait.

A mostani március hangulatában hirdessük meg és vegyük munkába Brassai esztendejének előkészítését!

Gyallay Domokos

ÁHITAT

1. Vigyázz értem Úristen,
Es légy gyámol ügyemben
Segély meg s örömet
Gerjessz én szívemben
Vigasztalj meg lelkemben.

3. Gyarló vagyok Úristen,
Mint elhagyott árva.
Minden jó segítség
Tőlem el van zárva.
Sóhajtok Téged várva.

4. Siess hozzám, Úristen,
Mert csak Te vagy segítőm,
Szabadíts meg engem
Es tartsd meg életem,
Oh én édes Teremtőm.

(193. ének 1—2—4. verse.)

Lelkem legmélyéről fakad fel egy röpke sóhaj. Imám a Te utánad való olthatatlan vágyakozás szülötte Mindenható Isten, szerető Édesatyám! Mert érzem azt, hogy nélküled céltalan, értelmetlen, misztikus és titokzatos az Élet s benne az én életem. Nélküled nincs önfeledt boldog kacagás. Nélküled nincs szívből fakadó, lelket tisztító zokogás. Te öleled át a világot szent szereteteddel. Lényed betölt minden párányi helyet, hol a jónak és szépnek virágai teremnek.

Lelkem legmélyéről száll fel a forró ima. A jóra törekvő ember vágyának szülötte, hogy elmondja örömet, bánatát. Hogy kérjen: Vigyázz értem Úristen, mert sokszor végtelenül egyedül vagyok. Oly sokszor érzem bizonytalannak sorsomat. Lásd meg küzdelmeimet, adj erőt azoknak megharcolására.

Lelkem mélyéről aggódó gyötrellemmel tör fel a bűntudat himnusza: „Gyarló vagyok, Úristen! Látom a világ csodálatos fenségét, amely Terólad zeng dicséretet. Érzem, magamon tapasztalom, lelkiismeretem gyötrelmes éjszakákon százszor és százszor elem tárja törvényeidet, a jónak és a szépnek törvényeit. Én pedig gyarló vagyok, mert látom parancsolataidat és hányszor van az, hogy áthágom. Nem látom eléggé bennük önmagamat, a jóra és nemesre hivatott embert. A mindennapi élet ezer gondja pedig oly sokszor von el Tőled s feledtetni velem, hogy mindent Tőled kaptam. Gyarló vagyok, Úristen... Lelkiismeretem bűnösségemről beszél és mégis bizalommal fordulok feléd. Te vagy Jóság, Irgalom, Szabadság. Őszinte bűnbánatot látva, felemeled a szenvedő embert. Megbocsájtod vétkeiket.

Lelkem mélyéről boldog örömmel tör fel a benned bizó, érted élő, megtisztult lélek imája: „Siess hozzám Úristen.“ Áldásodat várom s kérem. Küldd el lelkemnek vigasztaló áldását. Engedd, hogy hitem erős köszikla lehessen, amelyen mindig menedéket találhatok...“ Csak Te vagy menedékem, tartsd meg életem oh édes Teremtőm. Amen.

Pál: Korinthus I. levele, 16. rész, 13—14. vers. Vigyázzatok, álljatok meg a hitben. „Legyetek férfiak. — Legyetek erősek. — Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.“

Néha a legegyszerűbb szavak is vigasztaló igazságot rejtenek, ha a lényegét a mondat körülményeinek ismeretében kutatjuk. Így vagyunk az elmélkedésünk alapjául választott mondatokkal is, amelyek 1900 esztendővel ezelőtt íródtak ugyan, de a XX. szá-

zad szórvány unitáriusának is tanulságosak, ha Pál apostol személyével és a korinthusi gyülekezet viszonyaival vizsgáljuk azt.

Pál apostolnak talán a korinthusi gyülekezet állott legközelebb a szívéhez. Legszebb, legtöbb aggódással megírt sorait nekik küldte. Az első levélnek, amelyben a híres „Szeretet himnuszát“ is beleszötte, végső sorait választottuk alapul. Szinte látjuk magunk előtt Pál apostolt, amikor a csendes egyedüllét órájában befejezni készül sok gonddal és aggódással megírt levelét. Végigolvassa, nem feledett el valamit? Elgondolkozik. Lelki szemei előtt elvonulnak képzeletben gyülekezetének tagjai. Talán a magány, az egyedülvalóság döbönti rá a legnagyobb veszélyre, ami munkája zsenijét érheti. Veszélyben forog a gyülekezet, ha nem érti meg, hogy egyedül van. Egyedülvalóságában pedig két támasza lehet: állhatatos hit Istenben és szeretet egymás iránt.

Látja maga előtt Pál apostol a nyomasztó fölényben levő idegen vallással szemben vergődő kicsiny keresztény tábort. Látja azokat, akik megtántorodtak a hitben. Talán anyagi előnyökért, talán érvényesülésért, vagy talán azért, mert egyszerűen nem bírták a kisebbségi létezés nehéz feladatát teljesíteni. Látja ezeket s elkezd levele befejező sorait intésivel. Az első figyelmeztetés: „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben.“

Azután látja lelke szemei előtt a gyülekezet kerekein belül a romboló pártoskodás, a hatalmi intrikák és klikkek harca pusztító felvillanását. Az egyik Pál apostolt vállalta vezérének, a másik Appalost, a harmadik Kefast, a negyedik Krisztust. Látja mindezt és intéseinek második mondata: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.“

Más vallások fojtogató felszívással fenyegető lelki gyűrűje... Magányosság kínzó érzése... A hit felváltása az anyagi érvényesülés aprópénzére... Pártoskodás és egymást emésztő belső harc... Vajjon nem a Te problémád? Unitárius Testvérem!

Elkerültél messze földről idegen tengerbe. Lelki válságaid vannak. Vajjon mit üzen Néked Pál apostol?

Szórványsors! Mennyi minden rejtőzik ebben az egy szóban. Be sem hegedt még a seb, amelyet az édes otthontól való elszakadás ütött lelkeden. Máris jó a másik. Honfitársaid, ha másvallásúak, találnak egy helyet amely a drága földhöz kapcsol. Ott a templom. Ott éppen úgy imádkozhatsz, mint otthon. De te hiába keresel, kutatsz. Ilyen hajlékot nagyon keveset, nagyon elvéteve találsz csupán. Idegenként élsz árván. Ekkor tör rád a rettenetes magányosság érzése. Egyedül vagy. Egyre jobban és jobban hatalmasodik el lelkeden a gyengeség érzete. Egyre jobban érzéd a nagy tömegek felszívó erejét. Ehhez járul még az, hogy másvallású testvéreid akarva, akaratlanul, egyik támadást a másik után intézik ellened, hited ellen. S az unitárius tömb, az unitárius lélek, csak nagyritkán juttathatja el hozzád biztató, bátorító üzeneteit.

Azután jönnek a súlyos próbatételek. Munkád után megbecsülnek, szeretnek. Talán teljesen befogadnának mindenüvé, de ott áll valami tiltó bélyeg. Te unitárius vagy. Nem hiszed a Krisztust.

Másik súlyos próbatétel a házasság kérdése. Ott álltok, hogy már az utolsó akadály is el van gördítve a tiszta szerelem útjából, s akkor egyszerre előáll egy akadály, amely gátat próbál emelni szerető szívek közé Isten nevében. Az Ő törvényeire hivatkozva.

Talán édesapa, vagy édes anya vagy már, s a harmadik és legsúlyosabb próbatétel kopogtat ajtódon. Nem érti meg szülő a gyermekét. Nem látjátok be, hogy miért távolodott el tőletek az a gyermek, akit lelketek szerint neveltetek. Nem veszitek észre, milyen erővel hatott a fejlődő fiatal gyerekekre a közösség felszippantó ereje. A gyermek másvallásuakkal nő fel. Lelkészet nagyritkán láthatja csupán. Az unitarizmus-sal nem fejlődik ki, mert nem fejlődhetik ki olyan benső és elszakíthatatlan lelki kapocs, mint Néked. Ti csak azt látjátok, hogy a gyermek nagyon idegen lett hozzátok.

Ezek a tények jelentik a szórványosságot. Ez jelentette a korinthusi és sok más gyülekezetbeli kersztények életsorát. Ezt látta Pál apostol is. Még sem

engedett, még sem adta fel a harcot, hanem Intésinek elsőjéül azt üzentte gyülekezetének: Vigyázzatok, álljatok meg a hitben!

Így Pál apostol győzött. A nagy tömegvallásosságok eltűntek, kapituláltak a kis szórványgyülekezetek előtt. Miért? Mert az az igazság, amit ezek a kis gyülekezetek hoztak magukkal, jobb volt, szebb volt és erősebb volt a tömegek igazságánál. Az Isten bölcs gondviselése volt, hogy ezek a gyülekezetek szerteszét alakultak meg és hirdették szerteszét a Jézusi igazságot.

Szórványban élő Testvérem! Hidd el, a mai időkben sincs ez másképpen. Az Isten gondviselése volt, hogy szerte szóródjatok a magyar világban. Meg kellett és meg kell ismertetni e földdel az unitarizmus örökségének csodálatos hitvirágait. Lelkiismereti szabadság diadala, Isten egy voltának minden misztikum nélküli tiszta leszögezése, haladásnak, mint az ember istenhez vezető országútjának elismerése, az ember méltóságának visszaadása azáltal, hogy megszabadítottuk az eredendő bűn primitív mítoszától és jónak látjuk, egytől-egyig olyan magok, olyan igazságok, amit titektek kell átadni e világnak, amelyik még nem ismeri azt. Sokra hivatottok és sokra hivatunk. Miért volna hát aggódás és egyedüllét érzése lelkünkben. Vajjon nem a magános hősök teljesítették-e az emberi fejlődés legszebb parancsolatát. „Vigyázzatok hát! Álljatok meg a hitben!“ Álljon a ti vigyázástok abból, hogy készültök, amikor szükség lesz a ti bizonyosságtevétekre, készen álljatok a mi egy igaz Istenünk szolgálására.

Ámen.

Az első próba

Minden hittestvérünk értesülhetett már az Unitárius Élet legutóbbi számából arról, a könnyen végzetessé válható csapásról, amely budapesti egyházközösségünket érte február első vasárnapjának hajnalán. Mi, akik aznap istentiszteletre gyűltünk össze Koháry ucai templomunkban, megdöbbenéssel hallgattuk az éj folyamán keletkezett tűz híreit s imánkban hálát adtunk a Gondviselésnek, hogy nem engedte elharapózni a mohó lángnyelveket s ezzel megmentette templomunkat a pusztulástól, egyházunkat pedig a kiheverhetetlen katasztrófától.

Mert jó volt hozzánk a Gondviselés, kegyet gyakorolt velünk szemben azáltal, hogy csak ennyi kárral sújtott. S ebben a kegyelmi tényben meg kell éreznünk irántunk való jóságát, gondosságát. Észre kell vennünk figyelmeztetését, melyet felénk küldött s látnunk kell erőnk próbára tételét is.

Még elgondolni is szörnyű, hogy mi lenne velünk, ha Koháry ucai templomunk a tűz martaléka lett volna. A kár így is alig fedezhető. A szakértők mintegy 50.000 forintra becsülik. A budapesti egyházközösség a maga bevételeiből nem is tudja pótolni. Épp ezért híveinkhez fordult kérésével s nekünk meg kell hallanunk a kérő szót, nemcsak Budapesten, de szerte az egész országban.

Az Unitárius Élet szétröpitette ezt a kérést is mindenfelé. S ha én most mégis, külön is szólni akarok erről, nem a kérést akarom elismételni, nem is figyelmeztetésként teszem, hanem azért, hogy rámutassak: íme, Isten uja, Isten íme, próbára tesz minket, látni akarja, miként álljuk meg helyünket ebben a megpróbáltatásban, mennyi önálló erő, közösségi tudat van bennünk.

A budapesti egyházközösség a magyarországi unitáriusság anyaegyházközössége. Szív, ahonnan újabb időkben a vérkeringés elindult. Test, amelyből első erőiket szívták azóta alakult egyházközösségeink. Lássuk, az anyaegyházközösség gyermekei miként viszonyozzák az anyai szív első dobbanásait, az értük hozott első áldozatokat? Vissza tudunk-e valamit adni az első csókok melegéből, édes ízéből?

Ez az első próbája — szerintem — az önfentartás felé haladó magyarországi unitárius egyháznak.

S. Nagy László

Márciusi kalendárium

(Feljegyzések elsárgult lapokról)

1883. március 7-én este 8 órakor érkezett meg Kovács János collega Amerikából. Az indóházhoz kiment a tanári kar és a tanulóifjúság s nagy örömmel és ovációval fogadta. Március 8-án este a Stadler-kertben bankett volt a Kovács tiszteletére, ahol száznál többen voltunk mindenféle nemzet és vallásból. A pohárköszöntőket gróf Eszterházy Kálmán főispán kezdte meg. Dr. Éltés Károly római katolikus esperes-plébános is szép pohárköszöntőt mondott az unitáriusokra. A bankettet megelőzőleg a tanulóifjúság 80 fáklyával fáklyaszennel tisztelte meg Kovácsot lakásán, mikor az iskolafőnök Mózes Mihály köszöntötte.

Március 15. Az ifjúság e napot ma is megünnepelte, a városi publikum is nagy számmal volt. Csifó Salamon VIII. oszt. mint órátor (későbbi teológiai tanár) az 1848. évi eseményeket ifjúi élénk tüzzel ecsevelte.

1891. március 20. Kanyaró Ferenc h. tanárunknak ma jelent meg „Unitáriusok Magyarországon, tekintettel az unitarizmus általános történetére“ című könyve Lehmann és Báldi kiadása. Kolozsvárott 1891. Ára: 1 f. 60.

Igen nagy gyönyörűséggel olvastam végig. Sok olyan adat van benne, ami eddig előttem ismeretlen volt. Világos, szép stílussal van írva, csak felette nagy hiba, hogy nem maradt meg a történet mellett, hanem erős polemicus hangon van tartva, pedig enélkül nyo-

mósabb lett volna. — Az unitarizmus történetének egyik legerdekesebb és becsesebb kútforrása. — Szívemből gratuláltam Kanyarónak. Már meg van a szerződés a Miniszterrel a Collégiumunk segélyezése iránt, s a Kanyaró kinevezése biztos.

1893. március 25. Kozma Ferenc iskolai felügyelő gondnok, Péterfi Lajos, Gál Kelemen, dr. Nyiredy Géza tanárok, ma tartották a nagy teremben beköszöntő értekezéseiket. Először beszélt Ferencz József püspök úr, azután Kozma Ferencz, mindkettő igen szépen és gyakorlatiasan. Azután az új tanárok s végül Ulár Pál igazgató. Jelen volt P. Horváth Kálmán főgondnok, Brassai Sámuel, Kővári László és még számosan.

D. u. 2 órakor bankett volt a Központi Szállodában, melyen számos pohárköszöntő hangzott el. Brassai is több versben köszöntött, meglepett a 92 éves ember élénk részvéte.

1899. március 30. Összeült a Berde Mózsa emlékbizottság. Javasoltam, állítsunk fel mellszobrot a Collégium főhelyén. Életnagyságú képét festessük meg. Nevezzenek el Berdéről utcát. A consistorium javaslatokat elfogadta, s ezt fogja kérni a városi tanácstól.

(néhai **Benczédi Gergely** naplójegyzeteiből)

1923. március 17-én halt meg Budapesten dr. Költő Gábor kuriai bíró, kolozsvári gimnáziumunk t. iskolai felügyelő gondnoka, egyházunk egyik legküzdelmesebb korszakának vezető személyisége. — Kriza János falujában, Nagyajtán született. Az Unitárius Irodalmi Társaság megszervezésében vezető szerepet vitt, annak első elnöke lett.

Mindazoknak a buzgó és áldozatkész unitáriusoknak, akik az „Unitárius Élet“ előfizetési díját az 1949. évre pontosan beküldték, hálás köszönetet mond a lap tulajdonosa az Egyházköri Tanács. Jó szokásukat tartsák meg a jövőre is és jó példájuk szolgáljon buzdításul másoknak is. A lap — szerény eszközökkel bár hitünk szent ügyét, anyaszentegyházunk elsőrangú érdekét szolgálja. Éppen ezért az Egyházköri Tanács a lap támogatását az egyházi tanácsosok és presbiterek erkölcsi kötelességének tekinti.

Értesítjük egyben kedves olvasóinkat, hogy az Egyházköri Tanács február 15-én hozott határozatából Simon András atyánkfia nagybuda-pesti híveinket fel fogja keresni. Kérjük kedves előfizetőinket, fogadják olyan megértéssel, amilyen odaadással ő ennek a megbízatásnak teljesítését vállalta.

Kérjük, hogy aki teheti, küldjön be kétszeres előfizetési díjat, hogy szegénysorsú híveinknek is küldhesük lapunkat.

Darvas József vette át a Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium vezetését. Az új miniszter munkásságára a jó Isten áldását kérjük.

Itt említjük meg, hogy a miniszter március 7-én tisztelgő látogatáson fogadta dr. Csiki Gábor püspöki helynököt.

A budapesti Unitárius Theológiai Intézet világiak tanfolyama előadás sorozatában március 3-án szépszámmú érdeklődő közönség előtt tartotta meg értékes előadását dr. Csiki Gábor püspöki helynök és R. Filep Imre hódmezővásárhelyi lelkész. Előbbi az unitarizmus lényegét, utóbbi az evangéliumok levéltudományát ismertette a hallgatósággal.

HIREK

Március 17-én Györfi István: Brahmanizmus és Ferencz József: Dávid Ferenc a XX. század unitárius irodalmának tükrében című IV. előadása került sorra.

A budapesti egyházközség március 4-én tartott gyülekezeti összejövele keretében az unitárius nők néhai nagynevű szellemi vezérének: **Percelné Kozma Flóra** emlékének áldozott. özv. Kálnoki Kis Jenőné Józsa Miklós áhitatát olvasta fel Kozma Flóráról. Barabás Istvánné, Buzogány Annának, Percelné kortársának mélyen szántó tanulmányát olvasta fel. Sepsi Jánosné, Vadady Albertné és Vargha Istvánné ismertették és méltatták a jeles írónő munkásságát. A valóban lélekemelő műsort Gvallyay Domokosné, Sz. Tompa Márta, Vargha Istvánné, Vadady Albertné és az egyházközség leánykórusa művészi énekszámokkal és szavallatokkal egészítették ki.

Nemzetközi Nőnap volt március 8-án. A békeszerető asszonyok békevágya nyilvánult meg ebben az évenként megismétlődő manifesztációban, amelyben a mi asszonyaink is az áldozatos munka szellemével felvértezett szívvel vettek részt.

Az Unitárius Nők Bibliakörének március 6-án tartott összejövetelén dr. Csiki Gábor bibliamagyarázata után, Perczel Olga, néhai Percelné Kozma Flóra leánya meghitt beszélgetés keretében elevenítette föl gyermekkorának nagynevű édesanyjával kapcsolatos emlékeit. Sz. Tompa Márta szavallattal gyönyörködtette a megjelenteket.

Sajtónapot rendezett az „Unitárius Élet“ szerkesztősége március 9-én a Misszióház templomában. A sajtónap keretében **Gvallyay Domokos**: A sajtó szerepe Dávid Ferenc-től napjainkig az unitárius gondolat szolgálatában. **Szász János**: Az unitarizmusnak, mint életfelfogásnak igazi értéke. **Pethő István**: az „Unitárius Élet“ mint egyetlen unitárius sajtóorganum“ címen tartottak rendkívül tartalmas és az unitárius öntudatot erősítő előadást. **Egyed Balázs és Nagy Sándor** szép énekszáma és gyülekezeti ének szerepeltek még a műsoron. Az orgonakíséretet **Vándory Éva** látta el.

Április 2-án egyházközségeink ünnepélyes istentisztelet keretében emlékeznek meg hazánkban a szovjet hadsereg által történt felszabadításának 5-ik évfordulójáról.

James Martineaunak, a nagy angol unitárius prédikátornak halála 50 éves évfordulója alkalmából a budapesti Theológiai Intézet április 12-én (szerdán) d. u. 6 órakor emlékünnepelet rendez.

Az emlékbeszédet dr. Csiki Gábor püspöki helynök tartja.

A Theológiai Intézet áprilisi előadássorozata elmarad, tekintettel arra, hogy április 7-ike nagypéntekre esik. A májusi előadássorozat első előadása május 5-én d. u. 6 órakor lesz. Az előadás közelebbi ismertetésére visszatérünk.

A Béke Hívei Világkongresszusa Bizottsága felhívást intézett a világ parlamentjeihez a béke védelméről.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa legutóbb tartott ünnepélyes ülésén magáévá tette ezt a felhívást. A béke szolgálatának az államigazgatás legfelsőbb tényezői részéről történt ez újabb megnyilatkozása megnyugvással töltheti el a minden nap ezernyi gondjai között biztos iránytű után áhító lelkeket.

Gyülekezeti Nap Üllőn. Február 19-én gyülekezeti evangélizációt tartottunk az üllői szórványban Huszti Sámuel szórványgondnok lakásán. Erre az alkalomra mind összegyűltek az üllői szórványban lakó hívek és testületileg megjelent a Pestszentlőrinci Egyházközség Presbitériuma, valamint a vecsési evangélikus egyházközség lelkipásztora, feleségével, az egyházközség felügyelő-gondnokával együtt.

Mintegy 60-an voltunk együtt, amikor megkezdődött az evangélizáció. A szép gyülekezet Simon András egyházközségi gondnok vezetésével elénekelte a 185. zsoltárt. Utána Huszti János s. lelkész mondott imát. Közéneke után Pethő István, a gyülekezet lelkipásztora tartott evangélizációt a gyülekezetnek. Mint egykor Jákob fiai elmentek, hogy meglássák az idegenbe szakadt testvért, úgy jöttünk mi is hozzátok — mondotta a lelkipásztor a szórványban élő híveknek. És hoztuk az Anyaszentegyház üdvözlését. A gyülekezet minden tagjának üzenetét; hogy hitet adjunk és kapjunk, hogy unitárius öntudatunkban mindnyájan megerősödjünk.

Soha szebben nem zenghet a zsoltár, mint egy-egy ilyen testvéri találkozáson. Oh, mily jól esett lelkünknek az ősi vallomás: „Te benned bízunk eleitől fogva Uram...“ Evangélizáció után a vendéglátó család vacsorát adott a gyülekezetnek. Isten áldása töltse be békeességgel a hajlékot, mely egy pár órára befogadott minket imádkozásra.

Pestszentlőrinc: Szokásos vasárnapi evangélizációt március 5-én, vasárnap tartottuk a gyülekezeti teremben. Megnyitót mondott Dr. Koncz János, evangélizált: Dr. Mezei Gy. Loránd esztergomi ref. s. lelkész, „Székelykereszturi diákélet“ címen előadást tartott dr. Molnár Sándor egyházi tanácsos. Színes képekben elevenítette meg a hallgatók előtt az Öreg-Kollégium 40 évvel ezelőtti diákéletét. Szavalt Dr. Sándor Zoltán. A vendéglátók ez alkalommal a csepeli híveink voltak, akik élükön özv. Szabady Antalnival, özv. Kuti Tamásnéval, Szánthó Ferencné, Fazekas Mózesné és Máté Mihályné közreműködésével gazdagon terítették meg a szeretetvendégsereg az asztalt. Az atyafiságos szeretet boldog ünnepe volt ez a gyülekezeti összejövétel.

Vecsés: Bensőséges családi ünnepe volt a vecsési szórványunknak február 19-én. Az istentisztelet keretében az evangélikus templomban konfirmált Lázár Ilona, aki a munkahelyén való elfoglaltsága miatt nem tudott a szokásos időben résztvenni a konfirmáción és aki azóta

március 4-én ugyancsak az evangélikus templomban örök hűséget esküdött róm. kath. vallású élettársának.

Boldogan tanuskodtunk a menyasszony bizonyágtévése mellett, aki lelki szükségét érezte, hogy házasságkötése előtt az Anyaszentegyháznak esküdjön hűséget.

Rákospalota. Március 5-én jól sikerült gyülekezeti napot tartottunk, melyen unitárius és más felekezetű hittestvéreink nagy számban jelentek meg. Az igen komoly erkölcsi és anyagi sikert elsősorban a lelkiismeretes előkészítés és a színvonalas műsor eredményezte. A saját és külső szereplő gárda mindegyike arra törekedett, hogy elmélyítse bennünk a vallásos érzést és kielégítse kulturális igényeinket. Rákospalotai és pestújhelyi híveink áldozatkészen adományoztak a testi táplálkozás kielégítésére is. Ezúton is szeretettel megköszönjük a szereplőknek, hogy művészetük legjavát adták a nagyszámú segítőtársnak, hogy áldozatkészen álltak a rendezőség mellett.

Dunapataj. A dunapataji lelkész a bajai szórványban felkereste azokat a híveket, akiket eddig még nem ismert. A hívek nagy szeretettel fogadták a lelkészt. A szórványlátogatás alkalmával megbeszélték a legközelebbi istentisztelet idejét, melyet a III. Béla reálgimnáziumban tartottak meg.

Lelkész ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik egyházunkhoz való ragaszkodásból megértően segítettek munkájában. Legelsősorban Peagits Jenőné unitárius testvérünknek és családjának, akinek segítségével és áldozatkészsége nélkül a lelkész munkája eredménytelen lett volna. Illesen köszönet minden egyes hívünket, akik buzgóságukkal és jóindulatukkal előbbre vitték kicsiny egyházunk ügyét.

ISTENTISZTELETI SORREND:

Koháry u. templomban március 15. d. e. 10. Barabás István, 19. Barabás István, 26. Ferencz József. **Április** 2. d. e. 10. Györfi István, 4. d. e. 10. Barabás István, 7. nagypénteken d. e. 10. Barabás István, 9. d. e. 10. Barabás István, Szolga Ferenc, 10. d. e. 10. Ferencz József, Györfi István.

X. ker. MÁV. telepi protestáns imaház április 2. d. u. 4. Györfi István.

Budaörsön április 9. d. u. 3. urv. Györfi István, **Törökbálinton** április 9. d. 5. urv. Györfi István az áll. ált. isk. **Győrött** március 26. ref. templomban d. e. 1/212. urv. Szolga Ferenc. **Gyermekistentisztelet** minden vasárnap Koháry u. gyülekezeti teremben d. e. 10. az ált. isk. I—VIII. oszt. részére. Gyülekezeti gyermekdelután márc. 19. d. u. 4. Koháry u. gyülekezeti teremben.

Unitárius Misszióház, márc. 26. d. e. 10. dr. Csiki Gábor, április 2. Bence Márton, április 7. dr. Csiki Gábor, április 9. Csiki Gábor, április 10. dr. Csiki Gábor, április 16. Huszti János.

Rákospalotán márc. 26. d. e. 11. MÁV. telepi ref. templom: Pethő István, **Rákosszentmihály** ápr. 9. d. e. 9. evang. templom: Bence Márton, **Rákospalotán** ápr. 9. d. e. 11. MÁV. telepi ref. templom: Bence Márton.

Ujpesten ápr. 9. d. e. 11. Szent István téri ref. gyülekezeti terem: Huszti János, **Felsőgöd** ápr. 9. d. u. 3. ref. templom: Huszti János, **Sashalom:** ápr. 9. d. u. 4. lakótelepi fürdőterem: Bence Márton, **Rákoshegy** ápr. 10. d. e. 1/212. ref. imaház: Huszti János, **Rákoscsaba** ápr. 10. d. u. 4. evan. templom: Huszti János, **Kecskemét** ápr. 2. d. e. 1/211. P. Buzogány Lajos gondnok házána: Huszti János. **Pestszentlőrinc** áll. telepi templomban ápr. 9. d. e. 11. Pethő István. **Ápr.** 10. d. e. 11. Bence Márton. **Pestszenterzsébet** Imaház. ápr. 9. d. e. 9. Pethő István, ápr. 10. d. e. Pethő István, **Vecsés,** Evang. templom ápr. 9. d. u. 3. Pethő István. **Csepel** Ref. Gyülekezeti terem ápr. 10. d. e. 11. Pethő István. **Soroksár** ref. templom ápr. 10. d. u. 6. Pethő István.

A husvétii ünnepeken tartott istentiszteleteinken minden alkalommal Úrvacsorát osztunk. Úrvacsorai kenyér és bor felajánlásokat kérünk híveinktől.

Nagypénteken a szokott időben a lőrinci templomban és a pestszenterzsébeti imaházban istentiszteletet tartunk. Ugyancsak ápr. 4-én a fel szabadulás ünnepén is.

Legközelebbi gyülekezeti evangélizáció a pestszentlőrinci gyülekezeti teremben ápr. 2-án d. u. 6 órakor.

Az Úrnak asztalára kenyeret és bort a fenti egyházközségek részére a húsvéti ünnepekre szeretettel kérünk.

MEGHÍVÓ

A Duna-Tiszaközi Unitárius Szórványegyházközség f. évi március 26-án déli 12 órakor közgyűlést tart Rákospalotán a MÁV. telepi ref. templomban az esperesi vizsgálószerk kiszállása alkalmával, melyre a Szórványegyházközség tagjait — újpesti, rákospalotai, pestújhelyi, rákosszentmihályi, sashalmi, mátyásföldi, rákoscsabai, rákoshegyi, alsó- és felsőgödi, valamint távolabb lakó híveinket is atyafiságos szeretettel meghívjuk. Közgyűlés előtt d. e. 11 órakor istentisztelet. Szolgál: Pethő István egyházköri főjegyző.

Budapest, 1950. március hava.

Székely Béla s. k.
gondnok

Bence Márton s. k.
lelkész

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Csiki Gábor.

Budapest, IX., Högyes Endre-utca 3.

Évi előfizetési díja: 12 forint.

Nyomta: Máté Ernő könyvnyomda.
Államosított Vállalat.

CIM: